

Khi gia đình h n m i đ n đ t M , tình c  h n g p đ c Quỳnh, m t ng i b n cũ.

Lúc b y giờ Quỳnh đang làm nghề buôn bán nhà c a. H n đ c Quỳnh giúp đ  nhi u trong việc lo th  t c nh p c  và  n đ nh n i  n ch n  . M t hôm h n nói v i Quỳnh:

-Tôi qua M  mu n quá, tuổi tác cũng  n r i, khó đưa đòi chi đ c n a. Anh th y có công việc gì đ  d  không c n đ n ng n ng  ki m cho tôi m t vi c đ c không?

Quỳnh ng m nghĩ một lát rồi vui v  nói:

-  M  có m t ngh   t c n đ n ng n ng ,  t m t thì gi  hu n luyện, đó là ngh  b  báo. M y đ a con tôi có m t rao báo t t  m. Nếu anh muốn, tôi b o chúng nh  ng  i cho!

-Sao  i b o nh  ng cho tôi? M y cháu nó bu n sao?

-Không đâu! Đó là rao báo chính tôi đã x i nhi u năm. H i  y tôi vừa b  báo vừa đi học đ y. Khi đ i ngh , th y nó t t quá v t không đành nên giao  i cho chúng đ  chúng ki m ti n tiêu v t. Ti c mà gi  v y ch  b n nó cũng ch ng thiết tha chi. Anh  y đ  làm t m r i thu xếp thì gi  đ  học thêm. Khi ki m đ c vi c t t hơn thì v t.

Thể là h n b c vào ngh  b  báo. Quỳnh v n đ  đ a con đ ng tên rao báo đ  h n kh i b   nh h  ng đ n vi c  n tr  c p. N a tháng sau h n đã th t s  quen với công việc.

 t lâu sau đó v  h n  i ki m đ c m t việc làm h  ng tiền m t.

Công việc h ng ngày của h n  n đ nh đ n: Khuya đ y h n đi b  báo, sáng s m ch  v  đ n

chị làm rồi quay lại chị các con nhỏ đến trường học. Sau đó họ đi theo gia đình đến đón trường học về nhà. Cuối tuần họ đến đi chơi hoặc thăm viếng bạn bè...

Đến với những người bạn họ đến trường để tìm kiếm và tìm kiếm bao công việc của họ mà vẫn thiêu thiếu, giờ đã đến chính phủ. Mẹ nuôi ăn, lại kiếm được công việc hàng tháng thu vô một số tiền trong nhà khá, quá thật là lý tưởng.

Chỉ bao lâu họ đã trở lại nhà. Ngoài ra, vợ chị họ cũng giữ quy tắc để một số ân tình với bà con xóm giềng quê cũ, lòng họ cũng hơi thanh thản. Thấy mình còn khỏe mạnh thì, họ quyết lo cho lũ con họ hành động như họ cần.

Họ có ba đứa con, thằng Tam sinh trước 1975 và hai đứa con gái sinh sau khi tù. Vì Tam là con trai một nên vợ chị họ rất coi trọng và để tất cả mọi hi vọng mai sau vào Tam. Tam còn gì vợ chị họ cũng đáp ứng.

Tam thông minh, học giỏi, tánh tình móm móm, dễ bảo. Nó biết chiều cha mẹ, yêu thương các em. Khi rảnh rỗi, Tam thường chơi bài với các em hoặc chúng đi chơi đó đây. Ngoài ra, Tam còn biết kiếm tiền tiêu xài cho mẹ. Mẹ lại nhờ nhà trường để cho du ngoạn hay là đi, vợ chị họ đến đưa rảnh chỉ tiền cho Tam xài. Những lần nào xong việc Tam cũng có trả lại ít nhu cầu cho vợ chị họ. Tam không hề đòi hỏi bạn bè, không ham các thú chơi bời, đen đỏ. Những người quen biết thấy họ có đứa con đức hạnh như thế ai cũng khen. Họ rất hạnh phúc và càng tin tưởng vào tương lai của Tam.

*

Một hôm, Quê ghé nhà họ chơi. Biết họ có dành dụm được chút tiền, Quê nói:

-Họ có một ngôi nhà khá tốt bên ngân hàng phát mãi. Nếu ông bà mua thì nào cũng rẻ được vài chục ngàn. Còn nhất là bên mua một số tiền down, sau đó hàng tháng chỉ trả một số nhỏ trả tiền thuê nhà thôi. Trả tiền thuê là một nhà trọ trả tiền mua nhà lại được trả vào nhà mua. Một thời gian sau ngôi nhà sẽ thuộc về mình. Dễ may chỉ bỏ là. Những khác thì hơi khó khăn và người đi đứng tên, những ông bà có thằng Tam đang hoàng như thế đâu lo gì nữa?

Nghe Qu&nh phân l& thi&t h&n, h&n vui v& tr& gi&ng hài h&&c:

-Ph&i r&i! C& đ&i mình ch&a đ&&c làm ch& cái chi c&. Gi& có c& h&i cũng g&ng làm ch& m&t cái nhà nh& ng&&i ta cho oai ch&!

V& h&n càng s&t s&ng h&n, ch& h&n h& nhìn ch&ng r&i nhìn Qu&nh nói:

-Cám &n anh Qu&nh đã cho m&t ý ki&n r&t hay! V& ch&ng tôi tu&i cũng đã l&n, đ&i s&p đ& đ&c r&i. Không có m&t ch& & nh&t đ&nh c& đ&i đi đ&i l&i cũng kh&. Tôi v&n &&c ao có đ&&c cái nhà làm v&n! Sau này r&i có què l&t, mình cũng có ch& đ& t& do bò l&t, kh&i s& ai h&t ai quét đi đâu c&, đ& làm phi&n con cháu. Anh đã có ý t&t, thôi m&i vi&c nh& anh!

Qu&nh nh&n l&i ngay. M&i th& t&c đ&&c th&c hi&n chu đáo. Tam đ&&c đ&ng tên ch& nhà. Qu&nh còn v&n đ&ng m&y ng&&i b&n cũ cho h&n m&&n m&i ng&&i m&t ít đ& down h&u gi&m nh& ph&n ti&n l&i cho h&n.

Ngôi nhà h&n mua trông r&t khang trang, đ&p m&t, v&&n t&&c cũng đã đ&&c s&a sang r&t công phu. Hàng xóm cho bi&t ông bà ch& cũ r&t thích ngôi nhà này. H& đã t&n nhi&u ti&n b&c và b& nhi&u th&i gi& ngh& cu&i tu&n đ& chăm sóc nó. Ch& ti&c v& sau vì gia đình l&c đ&c, h& chia tay nhau và đành ph&i b& nó. Tính ra, h&n đã mua r& h&n giá nhà lúc đó trên ba ch&c ngàn. Còn gì vui h&n khi đ&&c & m&t ngôi nhà do chính mình làm ch&?

*

Có đ&&c nhà, v& ch&ng h&n càng hăng hái làm vi&c. C& hai đ&u mu&n đ&t đ&&c n& nhà s&m. Dù đã có tu&i, h&n v&n c& xin thêm m&t s& báo n&a. Th&ng Tam cũng thành ng&&i đ&ng tên nh&ng rao báo c&a h&n. V& h&n, ban ngày làm m&&n, đêm v&n th&c t&i khuya làm bánh b&t l&c đ& bán. H&ng tháng, sau khi chi cho các kho&n c&n thi&t, đ& bao nhiêu h&n l&n l&&t tr& n& cho b&n bè. Ch& trong hai năm, kho&n n& m&&n b&n đã đ&&c tr& s&ch. M&t l&n g&p Qu&nh, h&n h&n h& n&a khoe n&a h&i ý ki&n:

Con Cái Của Nhà

Tác Giả: Khánh Hoàn

Thứ Bảy, 12 Tháng 12 Năm 2009 09:26

-Xong nà mớ n các b n r i, m ng quá! T gi m i tháng d bao nhiêu tôi có quy n tr thêm cho nhà bằng đ đ t đi m ngôi nhà ch ?

Qu nh l c đ u c i:

-Đ ng ch i d i b n i! Th ng Tam ch khai b m y rao báo thì l y ti n đầu đ tr n thêm? B n t t cáo b n đang làm vi c l u thu à? D bao nhiêu c c t đó đã. Khi nào th ng Tam chính th c có công vi c h y tính.

H n h i quê v i Qu nh, thú nh n:

-Th mà mình c t ng b . Ti n có trong túi mà đành ch u m c n ngân hàng ph i đóng ti n l i k cũng đau!

-Đau cái gì ch ? Giá nhà đang tăng vùn v t, ngôi nhà c a ông th i giá bây gi cao g n ba l n khi ông mua r i ch a th a m n sao?

Nghe Qu nh nói, h n b n l n c i.

H i đó h n nghe thiên h xôn xao bàn tán v v nhà lên giá. H n r t mu n bi t giá tr th t c a ngôi nhà h n lúc y. Nh ng h n ng ng, không dám h i ai. Nay Qu nh cho bi t giá nó đã cao g n ba l n khi mua, h n r t m ng. Lúc ăn c m t i, h n hí h ng báo tin vui y cho v con bi t.

Nào ng nghe xong, th ng Tam l i ra v h h ng h n n a:

-Đó ch m i là tin vui th nh t. Con báo cho ba m bi t m t tin vui th hai: Con đã xin m m t c s làm ăn. M i th t c đã hoàn t t. Đ u tháng t i con s b t tay vào vi c.

Con Cái Của Nhà

Tác Giả: Khánh Hoàn

Thứ Bảy, 12 Tháng 12 Năm 2009 09:26

Vợ chồng họ nể u giữ t mình. Họ n h i i:

-Con nói th t không đ y? B ngang vì c h c đi à?

-Ph i ki m vì c làm ăn s m đ giúp ba m đ v t v đã ch ! Con còn tr , ch c n nuôi chí, vì c h c hành M đầu s mu n? Con s v a làm v a h c và nh t đ nh s h c t i n i t i ch n, ba m kh i lo.

L i nói có v chí tình c a Tam đã khi n v ch ng họ n c m đ ng. Họ n h i:

-Con đ nh làm vì c gì? ch nào?

-Business đang hoàng mà. Đ i ngày khai tr ng ba m s rõ!

-B m business đó không c n v n à?

Tam c i v i v hãnh di n:

-V n t t nhiên ph i có r i! Không v n ch có n c đi làm thuê!

-Th v n ở đâu đ con m business?

Tam l i c i, v đ c chí tăng b i ph n:

Con Cái Của Nhà

Tác Giả: Khánh Hoàn

Thứ Bảy, 12 Tháng 12 Năm 2009 09:26

-T con xoay x. Th m i rõ tài « kinh bang t th » ch !

Tuy ch a tin h n l i Tam, h n cũng m ng m ng. Lâu nay th c khuya d y s m dãi gió d m s ng h n cũng m t m i quá r i! Th t tình h n đã b t đ u ngán vì c b báo! N u qu Tam m business th t, h n có th thôi vì c s m h n. Khi đi ng , h n h i v :

-Nói lát lát, n u th ng Tam m business th t thì hay bi t m y!

-Ti n đâu mà m business? Nó trúng s hay ăn tr m à? Đ ng nghe nó m t công!

-Thì bi t đâu nó trúng s ?

-, thì đ i mà coi!

*

R i m t t i th sáu, gi a lúc gia đình ăn c m, Tam đ t ng t nói:

-Mai con m i ba m đ n d bu i khai tr ng ti m furniture c a con đó nghe!

Hóa ra th ng Tam l i làm business th t! V h n lên ti ng:

-Sao con không nói tr c vài ba ngày đ ba m chu n b lo giúp cho? Có cúng ki n bày v c bàn chi không?

-Có ch! Nhng con đã t lo li u xp đ t c r i!

-V y ch con l y v n đầu ra mà bày chuy n m ti m m quán?

Tam n m t n c i đ y v t hào:

-Ba m đng quan tâm chi chuy n đó cho m t. Vi c làm ăn c a con con t xoay x l y. Con không mu n làm phi n đ n ba m đâu!

V chng h n hân hoan đ a m t nhìn nhau nh chia s ni m hãnh di n v m t đ a con tài hoa c a mình. V h n trách yêu con:

-Đáng l con ph i báo tr c m t hai hôm đ ba m nhà đ bu i khai tr ng ti m c a con. M làm cho ng i ta đâu có th mu n ngh khi nào thì ngh . Bây gi tính sao?

-M b n thì thôi, ba đi đ m t mình cũng đ c! Khi đi b báo v ba c chu n b s n. Kho ng chín gi sáng con v ch ba đ n ti m!

Hôm sau, khi h n đi b báo v thì Tam đã đi kh i. H n ch v đ n ch làm xong v nhà t m r a, ch đ i. Đúng chín gi Tam v nhà r c h n. V a lái xe Tam v a huyền thuy n nói chuy n làm ăn trong t ng lai. Khi t i n i, h n r t ng c nhiên th y ng i đ n đ bu i khai tr ng khá đông. M i ng i vui v chào m ng h n. H n c m th y mình đ c coi nh m t v khách danh đ . M i th đã chu n b s n. M t ng i trung niên có v l i đ i đã thay m t Tam đng ra gi i thi u c a ti m th y cũng l p lang l m. Khi vi c nhang đèn l bái xong, m i ng i quây qu n l i u ng r r u chia vui. Ti p đ n, Tam đ n m i ng i đi coi hàng. H n càng ng c nhiên khi th y th ng con mình rao hàng cũng đi u ngh quá. "Không ng th ng nh tr ng thành nhanh đ n th " - h n hãnh di n l m nh m.

*

Tìm hàng của Tam nằm trong một dãy phố thong suốt mãi. Ban đầu Tam chỉ thuê một gian phố và mở hai ngói ở bên thân giúp việc. Việc buôn bán mỗi ngày một phát đạt thấy rõ. Năm sau, để đáp ứng nhu cầu, Tam phải mở rộng thêm. Tam thuê luôn cả gian phố kế bên và mở thêm ngói ở giúp việc. Lúc này Tam thấy bên túi tiền, nhieu khi quên cả việc ăn uống. Vợ chồng họ thấy thấy vậy phải khuyên và khuyên cho Tam. Họ thấy khuyên họ nên đi ra tìm phố giúp Tam làm các việc tốt.

Số thành đạt trong việc làm ăn của Tam đã như họ thấy được tình thần của họ không ít. Ra đường gặp người quen ai cũng khen ngợi, chúc mừng. Càng sung sướng, hạnh phúc, họ càng tin yêu Tam vô hạn.

Ngày Tam có công việc chính thức, mỗi tháng, ngoài khoản nhà trọ thuê k, họ còn đưa cho Tam một ngàn để trả thêm. Nhờ thế, khoản nhà của gia đình họ giảm bớt nhanh. Họ hi vọng chừng bao lâu nữa nó sẽ được xóa sạch.

Một hôm Tam nói với họ:

-Con cần lấy thêm nhiều hàng như thế nữa. Ba cho con mượn năm sáu ngàn chi được không?

Trước đây đã có lần với họ nói với họ: «Thầy Tam mình nó kín đáo quá. Nó mở quán mở tiệm như thế mà cũng chẳng cho mình biết lấy nguỵ với nó đâu. Em nghĩ thế nào nó cũng có vay của ngân hàng, chắc phải trả tiền lãi. Mình cũng có một số tiền cất trữ mướm mướm cho cũng vô ích. Khi nào nó cần cho nó mượn quách. Nó bắt phải trả tiền lãi để ng nào hay để ng đó!». Nhưng rồi nói, họ không nghe nghe đi đưa ngay cho Tam mượn ngàn. Một hôm sau Tam lại hỏi họ mượn nữa. Họ hỏi họ nghe nhiên như thế cũng đưa cho Tam mượn ngàn khác. Nghĩ Tam chỉ mượn năm bảy ngày nên họ không nói với với họ.

Qua một tháng, hai tháng... với chẳng thấy Tam trả lại để ng nào, họ mới họ lo. Như thế rồi họ nghĩ Tam có thể bắt tiền trong hàng hóa nên cũng không nhắc. Ngày tháng sau Tam lại hỏi họ mượn nữa. Họ cứ hỏi họ Tam:

-Mình mãi nhớ vậy mà c tạo bao nhiêu rồi nhỉ không?

Tam cười xuýt xoa:

-Nó nằm trong hàng hóa đó chứ mất mát đâu mà ba lo? Coi nhé ba góp công phần đi! Không lý con lại là phần ba?

Nghe Tam nói thế hẳn hẳn ngỡ ngàng. Mình hỏi hoài vậy con quá chẳng? Hẳn là cười:

-Cha con là cha con nhé ng vẫn đi tìm kiếm công phần sống phần đó! Tao có phần nào khi mà công nhân công nhân. Nhưng phần nhữ trở lại khi tao hay mà mà xài đi.

Nhưng lần sau này hẳn không đưa cho Tam những nhu cầu như trước. Có khi chỉ một ngàn, hai ngàn. Khác chẳng là mấy lần đưa tiền hẳn lại nhữ «Thế là hăm lăm nghe!», «Thế là hăm tám nghe!»... Lần nào thế ng Tam cũng thấy công phần gặt được. Công phần, hẳn lần lần mọc bao nhiêu tiền để dành để trao cho Tam hết.

Rồi một hôm, hẳn viết bao kinh ngạc khi tình cờ được cái bill trả tiền nhà. Vì tin tưởng con, lâu nay hẳn vẫn đưa tiền cho Tam trả nhưng không ngờ được bill. Hẳn nhớ lại cách đó chỉ ng năm năm số hẳn đã xuýt ng đến năm triệu ngàn, thế mà lúc này trên bill vẫn còn gần bốn chín ngàn là sao? Số tiền trả thêm mấy tháng một ngàn đi đâu? Hẳn nóng ruột suốt buổi chiều đi Tam vẫn đi hỏi. Cuối cùng hẳn đành nghe Tam giải thích:

-Con công vẫn đi phát triển công nghệ nên đã tìm kiếm số tiền trả thêm này!

-Mày muốn mua cũng phải nói cho rõ ràng chứ!

-Con đã mua ba triệu nhu cầu rồi, số mua nữa ba triệu nên phải chậm chạp.

-Mày chậm chạp quá kiêu đó tao làm sao còn tin mày đâu nữa?

-Số tiền ba trả thêm con tui mướn đó con đã cống vào số tiền con mướn ba.

Hắn chậm rãi làm sao, đành im lặng cho qua. Tuy thế, trong lòng hắn bắt đầu dấy lên nỗi uất ức mà cố dìm vùi Tam. Một đêm, ray rứt không chịu được, hắn phẫn uất lôi ví tiền này vứt vào hũ. Nghe xong, chị vợ nói:

-Tiền của anh anh mua cho ai mướn thì cho, tôi không biết!

Hắn đã phẫn uất công gười thích dài dòng nỗi lòng nhàn nhàn với hắn và nhìn chằm chằm vào người nọ bất chấp.

Hắn tự hỏi có lẽ vợ và hắn quá. Tại sao hắn tự mình đưa tiền cho Tam mướn mà không hỏi ý kiến chị? Tại sao hắn không hỏi Tam vì sao buồn bán rượu rượu nhậu nhậu mà vợ có vẻ tức tưởi? Thật khó tin là Tam buồn bán rượu rượu mà lại thua lỗ!

Tuy không ngờ được, hắn và chị vợ yên, sự phá giá của gạo. Nhưng với hắn chỉ cần chị vợ yên tâm, chị vợ yên tâm thì dài. Sau cùng không chịu được, hắn hỏi:

-Em không ngờ được sao?

-Không cách chi nữa. Hôm qua nghe chuyện xảy ra gia đình ông Bịch và chị a dám kể, sợ anh lại lo nghĩ. Thật khó mà ngờ được! Biết đâu mình đang gặp chuyện đó?

Hắn ngẫm nghĩ bắt đầu. Chuyện gì đã xảy ra cho ông Bịch? Hai vợ chồng này lâu nay vợ và chồng và nhau rất hạnh phúc. Thời gian gần đây họ và hay cùng nhau đi du lịch nghỉ ngơi. Hắn lại mới đi ăn cơm với con gái họ chị a quá hai tháng! Trước đây ông Bịch làm nghề cắt cỏ. Nhờ thế chồng mướn thuê, lại siêng năng, cần cù, ông đã tạo dựng nhà cửa rất sum. Con cái ông đều được ăn

Con Cái Của Nhà

Tác Giả: Khánh Hoàn

Thứ Bảy, 12 Tháng 12 Năm 2009 09:26

hỏi cđàng hoàng và đã thành đđt. Thđng Thuđn con trai ông đã có vđ, có nhà riêng. Vđ chđng Thuđn đđu đã có công viđc làm ăn. Ông Bđch chđ mđi nghđ viđc chđng nđa năm nay. Hđn nóng lòng hđi đđn đđp:

-Sao? Sao? Sao? Đã xđy ra chuyđn gì?

-Nhà ông Bđch bđ nhà băng kéo rđi.

-Trđi đđt! Vì sao nhà ông đđy lđi bđ kéo?

-Thđng Thuđn đđng tên chđ nhà bđ vđ nđ không trđ nđi. Nhà riêng cđa nó cũng bđ kéo. Vđ nó cũng bđ đi rđi. Chđ khđ ông bà Bđch bđ đđuđi ra khđi nhà, tđi thân khóc lóc đđ lđm. Giđ hđ đã đđn đđ tđm nhà đđa con gái. Con cái nó hđi cha mđ đđn thđ đó!

Hđn nghe nói càng hođng. Không ngđ gia đđnh ông Bđch lđi sđp đđ đđ dđng đđn thđ!

-Thđ thđng Thuđn bây giđ đđ đđu?

-Nghe nó mđt viđc rđi, chđc cũng lang thang đđu đó chđ mđt mũi nào dám mò vđ gđp ông bà đđy nđa? Thđy đđi mà phát chán! Chđc chút đđc mđ nhđ cđa em cũng khó thành!

-Em muđn nói đđc mđ đi du lđch đđy à?

-Chuyđn du lđch mà ăn nhđm gì? đđc mđ là đđc mđ tđo đđc mđt chđ riêng đđ khi đi không nđi đđc tđ do bò lđt, không bđ ai đá ai hđt kìa! Con cái cũng hđt tin đđc nđa rđi!

*

Một buổi chiều cuối tuần, chàng họ Nguyễn đang ngồi trên sân thì Tam vào.

"Hi" ba mẹ. Hôm nay mẹ không đi làm à?

Thầy không còn dịp nào để khỏi chuyện hợp lý họ Nguyễn ạ, họ nói:

-Nghĩa vì cớ gì! Mẹ mày bố bệnh cả mấy ngày rồi không biết sao? Cũng vì gần sắp đến lo cho bố nên bây giờ ra hỏi!

Tam sa sầm nét mặt, đi thẳng vào phòng riêng đóng cửa lại. Vợ họ Nguyễn cầm ra rồi tới phòng Tam gọi tới ba lần Tam mới mở cửa và vào mặt bối rối. Cả ba người ngồi trên bàn ăn. Họ nhìn Tam rồi hỏi:

-Không phải bệnh sao trông phải phải thế? Hôm nay bố tìm cho ai coi?

Tam lúc lắc đầu mà y cái đầu ông như để ý lời số thì nháo rồi chỉ mồm rồi nói:

-Hôm nay con xin thưa để ba mẹ biết, vì vì cớ buồn bán thua lỗ quá nên con đã sang tìm cho người khác rồi!

Vợ họ Nguyễn mày:

Con Cái Của Nhà

Tác Giả: Khánh Hoàn

Thứ Bảy, 12 Tháng 12 Năm 2009 09:26

-Mẹ thì mẹ cũng đi t ng t, d p thì mẹ cũng đi t ng t! Đ n nh giống, đi nh gió! Th t tao không bi t đ ng nào mà r ! Th bây giờ còn thâm thi u chi nhi u không?

Tam c i g ng g o:

-Buôn bán khi lên khi xu ng là chuy n th ng. Có thâm v n nh ng không bao nhiêu.

H n nóng ru t h i:

-Th ch c s thì n mây m n c a tao cũng đi tu t r i?

-Ba kh i lo! Cái đó đ t t con s gi i quy t!

V h n cũng không kém ph n nóng ru t:

-Th vi c n n có liên can chi t i cái nhà này không? Hay là nh th ng Thu n đ cha m b đ i ra kh i nhà? Ông B ch còn có nhà đ a con gái đ nh ch tao có ai?

-Th ng Thu n khác, con đâu đ n n i nào! Ba m c yên chí!

Nghe Tam nói, v ch ng h n đ u th phào. Tuy v y, b a ăn đó c ba ng i ai cũng ch nu t đ c m t chén c m.

*

Con Cái Của Nhà

Tác Giả: Khánh Hoàn

Thứ Bảy, 12 Tháng 12 Năm 2009 09:26

Mà cđ u Tam nói chuyện n n n c a nó không nh h ng gì đ n ngôi nhà nh ng v ch ng h n không sao yên lòng đ c. Cu i cùng c hai đ n nhà Qu nh h i ý. Lúc đó v ch ng Qu nh đ u nhà. Sau khi "check" h s vay n c a Tam, Qu nh kêu lên:

-Thôi r i! C u m còn n ngân hàng m t trăm r i ngàn đây này!

V ch ng h n nghe qua đ u th t s c. C hai nh t lo t cúi đ u chú m t vào ch Qu nh ch trên trang gi y.

-Còn đây n a này, g n b n m i chín ngàn n a. À, đây là ti n vay lúc mua nhà tr ch a h t ch c? Anh còn n ti n nhà g n b n chín ngàn ph i không?

-Đúng, tôi còn n g n b n m i chín ngàn. Nh v y là nó còn n kho ng hai trăm?

-Khoan, ch a h t đâu! Còn đây n a nè, đây là các kho n n cà t các th tín đ ng. Hai ch c ngàn nè, m i tám ngàn nè, năm ngàn r i nè, c ng l i kho ng b n m i b n ngàn n a! C ng h t th y kho ng hai trăm t , t c x p x giá ngôi nhà này bây gi !

Ch Qu nh chen vào:

-Tr i đ t! Nh v y là th ng Tam n riêng g n hai trăm? Ch c là nó vay vào cái d p giá nhà đang lên! N i cái v tr ti n l i không cũng đ ch t r i!

H n thi u nào kêu lên:

-Không hi u nó làm ăn cách sao mà đ n n i nh v y ch ? Tôi th y hàng ngày nó bán đ ra nhi u m mà! Làm sao mà nói là thua l đ c?

Con Cái Của Nhà

Tác Giả: Khánh Hoàn

Thứ Bảy, 12 Tháng 12 Năm 2009 09:26

Chị Quỳnh buột miệng nói:

-Hay nó cá độ cược nhà thông Thuần? Còn rõ nh là ngói miết tróc cái computer, tống nh làm việc siêng làm, ai ngói ngói đổ phá nhà không hay.

Hắn nghe nói muồn tá hỏa tam tinh ra. Vả hắn lờng ngói i mọt lúc rồi hỏi:

-Như vậy có nghĩa là ngôi nhà của tôi cũng có thể bị nhà băng kéo bớt cái lúc nào?

Quỳnh ôn tồn giải thích:

-Chuyện đã xảy ra này tôi cũng không thể nói tróc gì được. Tôi đâu hay xảy ra đó thôi. Ngày nào nhà nóc của kéo thì mình cũng đã. Bây giờ công nhân nhót là anh chị và cháu Tam làm sao tróc các khoen nh thiêu đúng kỳ may ra còn gì được.

-Có cách nào bán đi để lấy lại mọt ít mà phòng thân không?

-Không được đâu! Bây giờ muồn bán lấy phải tróc thêm mấy chục ngàn tiền thu mua, tính lấy tróc cũng chưa đủ còn tiền đâu mà lấy lại?

Hắn chột lờng vì thót vớng uốt c. Ai ngờ công sức khổ nhọc gây dựng suốt mấy năm của hai vợ chồng lấy lại bị chính đứa con tin yêu nhót đổ p tan trong giây lát!

Bớt ngói vả hắn bắt khóc lên:

-Sao tôi khổ thế này trời ơi! Con tôi nó hỏi tôi rồi trời ơi!

Con Cái Của Nhà

Tác Giả: Khánh Hoàn

Thứ Bảy, 12 Tháng 12 Năm 2009 09:26

Chị Quỳnh ôm vai vợ hân khuyến nhủ:

-Nín đi chị ơi! Dù sao chuyện cũng đã xảy rồi. Phải bình tĩnh để tìm cách giải quyết may ra cứu vãn được phần nào.

Trên đường về, vợ hân khóc thút thít:

-Mình cố gắng năm mình làm việc chắc xác mong kiếm được chút chi phí lúc cuối đời mà cũng không xong!

Hân lặng thinh mà lòng thấy quặn lại. Đau khổ nhất là đứa con tin yêu của chính mình cũng bỏ đi mình! Còn biết tin ai được nữa đây?